

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/66/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115228074
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4115228074.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobcu: S. nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX F. X. XXX, zastúpeného: BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavovo námestie 25, 811 02 Bratislava, IČO: 36 833 533, proti žalovanému: Metodova Invest s.r.o., so sídlom Metodova 1316/37, 949 01 Nitra, IČO: 48 171 905, zastúpenému: JUDr. Miroslav Belica, advokát so sídlom Štefánikova trieda 79, 949 01 Nitra, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 21. februára 2017 č.k. 19C/498/2015-80 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Nitra zo dňa 11. januára 2018 č.k. 19C/498/2015-156, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania m e n í tak, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie uznesením v spojení s opravným uznesením konanie zastavil. Žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie v časti trov konania zdôvodnil ustanovením § 256 ods. 1 CSP.

1.2. Konštatoval, že žalobca domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území obce Lužianky. Podaním doručeným sudu dňa 07.10.2016 vzal žalobca žalobu v plnom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Dôvodil, že v období po podaní žaloby došlo k podaniu protestu prokurátora proti rozhodnutiu Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor zo dňa 17.08.2015, č. V 5883/2015, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného na základe zámennej zmluvy. Okresný úrad, odbor opravných prostriedkov, v konaní č. V 5883/2015 protestu prokurátor vyhovel rozhodnutím zo dňa 05.11.2015 č. UP 68/2015-8, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov zo dňa 26.01.2016, č. UPo 24/2016-4/Br. Správny orgán dospel k záveru, že vlastnícke právo nebolo na žalovaného platne prevedené a do katastra nehnuteľností opätovne zapísal žalobcu ako vlastníka predmetných nehnuteľností. Dôvodom bolo posúdenie kúpnej zmluvy ako absolútne neplatného právneho úkonu.

1.3. Za účelom rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania zisťoval zavinenie niektorej zo strán na zastavení konania. Konštatoval, že žalobca v čase podania žaloby nemal inú možnosť ako domáhať sa určenia svojho vlastníckeho práva súdnym rozhodnutím. Rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru bolo v danom čase právoplatné, pričom hrozilo, že žalovaný prevedie vlastnícke právo k pozemku na tretiu osobu, na základe čoho bolo vydané predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalovanému s pozemkami disponovať. Zistil, že k späťvzatiu žaloby však došlo vplyvom konania prokurátora (vstúpil do katastrálneho konania, podal protest) a správnych orgánov, na ktoré nemal žalobca žiadny vplyv. Žalovaný neuznal, že zámenná zmluva bola uzatvorená v rozpore so zákonom, čo vyplýva z jeho postupu v katastrálnom konaní, keďže sa proti rozhodnutiu o vyhovení protestu odvolal, ako aj z jeho pasivity v doterajšom súdnom konaní. Na základe vyššie uvedeného mal za to, že žalovaný

zavinil existenciu konania a úkonov v ňom vykonaných a preto má žalobca právo na náhradu trov konania.

2.1. Žalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie a navrhoval, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v časti trov konania zmenil tak, že mu prizná právo na ich náhradu v rozsahu 100 %. Zároveň žiadal priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, Dôvodil ustanoveniami § 365 ods. 1 písm. f) - súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, písm. g) - zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, písm. h) - CSP zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, a písm. d) - rozhodnutie trpí vadou nepreskúmateľnosti.

2.2. Namietal, že z odôvodnenia nie je zrejme ako mal zastavenie konania zaviniť, keďže súd prvej inštancie uviedol okolnosti, na ktoré nemal vplyv ani jeden z účastníkov. Z podstaty veci však vyplýva, že ak späťvzatie nemožno odôvodniť výsledkom správania žalovaného vo vzťahu k žalobným požiadavkám, tak nie je možné odôvodniť súvislosť, a teda ani procesné zavinenie vo vzťahu ku žalobe. V tomto smere bolo jeho správanie irelevantné, keďže súd sa hmotnoprávnymi otázkami nezaoberal. Tomu poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 M Cdo 12/2008, a uznesenia Krajského súdu v ústí nad Labem sp.zn. 25 Co 550/2005 a sp.zn. 14 Co 317/2008. Uviedol, že z uznesenia súdu prvej inštancie nevyplývalo, o aký protest konkrétne išlo, aké rozhodnutie správneho orgánu ním bolo napadnuté, a súd prvej inštancie neuviedol, ako sa s protestom oboznámil, či je súčasťou spisu, prípadne či sa jedná o skutočnosť, ktorá je súdu známa z jeho rozhodovacej činnosti. Preto s poukazom na ustanovenie § 193 a § 194 ods. 1, 2 CSP, namietal, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je nepostačujúce a uznesenie trpí vadou nepreskúmateľnosti. Protest prokurátora nie rozhodnutím, ktorý by bol súd viazaný a, ak sa súd na toto rozhodnutie odvolal, bol v zmysle ustanovenia § 194 ods. 2 CSP povinný vysporiadať sa aj s dôvodmi v ňom uvedenými.

2.3. Tvrdil, že relevantné hmotnoprávne otázky neboli zatiaľ vyriešené s konečnou platnosťou a protest prokurátora bol podaný na inom právnom základe. Súd prvej inštancie konštatoval podanie protestu prokurátora, bez skúmania dôvodov v ňom uvedených. Bez prejednania merita veci a bez vykonania dokazovania nebolo možné dôjsť k záveru o zavinení žalovaného. Tvrdil, že žalobca sa domáhal neplatnosti z viacerých dôvodov, preto bolo predčasné vyhodnotiť postup žalovaného, spočívajúci v bránení sa záveru o neplatnosti zámennej zmluvy v katastrálnom konaní a v súdnom konaní o určenie neplatnosti, za neuznanie, že zmluva bola v rozpore so zákonom, a následné procesné zavinenie pričítať žalovanému. Považoval za zrejme, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav, nakoľko z dôkazov vyplývalo, že zastavenie konania späťvzatím žaloby procesne zavinil žalobca, a následne vec aj nesprávne právne posúdil.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v dôsledku zrušenia rozhodnutia o vklade vlastníckeho práva k pozemku v prospech žalovaného na základe protestu prokurátora z dôvodu absolútnej neplatnosti zámennej zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu, z objektívneho hľadiska nastal výsledok, ktorého sa žalobca domáhal, a preto z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu vzal svoju žalobu späť. V čase podania žaloby nemal inú možnosť než domáhať sa súdnej ochrany svojich práv, preto žaloba bola podaná dôvodne a existenciu konania a trov v ňom vzniknutých zapríčinil žalovaný. Žalobu vzal žalobu späť v dostatočnom časovom predstihu pred otvorením prvého pojednávania vo veci samej v záujme minimalizovať trovy konania oboch strán sporu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa všetky náležitosti, dáva odpoveď na všetky otázky, ktoré majú význam pre rozhodnutie a je z neho jednoznačne zrejme ako súd vec posúdil. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutého uznesenie ako vecne správne potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), o odvolaní rozhodol prvýkrát uznesením zo dňa 23. júla 2018 č.k. 25Co/39/2018-175, ktorým uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania zmenil tak, že žalovanému priznal nárok náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plno rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

5.1. Na základe sťažnosti žalobcu Ústavný súd Slovenskej republiky Nálezom zo dňa 15. apríla 2020 č.k. II. ÚS 557/2018-40 rozhodol, že základné právo S. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy

Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 25 Co 39/2018 z 23. júla 2018 porušené boli. Uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 25 Co 39/2018 z 23. júla 2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajskému súdu v Nitre uložil povinnosť uhradiť S. N. trovy právneho zastúpenia v sume 598,26 € (slovom päťstodeväťdesiatosem eur a dvadsaťšesť centov) na účet jeho právneho zástupcu advokátskej kancelárie BIZOŇ & PARTNERS, s. r. o., Hviezdoslavovo námestie 25, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5.2. Uviedol, že argumentácia krajského súdu stotožňuje pojem procesného zavinenia zastavenia konania s procesným výsledkom sporu („otázka zavinenia podľa uvedeného ustanovenia sa hodnotí iba podľa procesného výsledku“), čo je už na prvý pohľad formálno-logicky chybné tvrdenie, pretože v takom prípade by procesný výsledok sporu určoval procesné zavinenie sporových strán, ktoré by v konečnom dôsledku nebolo treba ani len skúmať. Krajský súd hneď v nadväznosti na to označil za „prvok zavinenia“ odpadnutie predmetu sporu, čo síce podľa jeho názoru „nie je možné pričítať na ľarchu strany, ktorá sa v konaní iba bránila“. Sťažovateľovi ho však pričítať neváhal, a to nevyvažujúc vo veci okolnosť zásadného významu - sťažovateľ v čase začatia konania mal naliehavý právny záujem na určovacej žalobe. A contrario ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti už vyslovil, že účastník konania, ktorý svojím protiprávnym konaním zapríčinil, že druhá strana musí brániť svoje práva v súdnom konaní, zásadne poniesie sankciu v podobe povinnosti nahradiť trovy konania, ktoré vzniknú pri tejto procesnej činnosti. Bolo by v rozpore s ochrannou funkciou civilného procesného práva, pokiaľ by civilný proces neumožňoval odstrániť zmenšenie majetkovej sféry účastníka spôsobené len tým, že bol nútený dôvodne hájiť svoje práva (I. ÚS 263/2016). Krajský súd napokon tvrdí, že sťažovateľ pochybil pri späťvzati žaloby, pretože ju vzal späť (až) približne pol roka po tom, čo prestal byť vlastníkom pozemku (teda mal vedomosť o tom, že predmet sporu odpadol). Uvedené tvrdenie nemá pre vec žiadnu relevanciu, pretože pokiaľ krajský súd nevidel dôvod na vedenie konania z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie sťažovateľa, mohol o veci rozhodnúť, napríklad po oznámení tohto dôvodu ktoroukoľvek zo sporových strán. Predmetné tvrdenie krajského súdu nevyplýva nič o vecnej legitímácii na podanie určovacej žaloby v čase, keď sťažovateľov naliehavý právny záujem na podaní určovacej žaloby bol daný, a o esenciálnom hodnotení toho, že vec žaloval právom.

5.3. Vyslovil názor, že zdanlivo sofistované odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je za hranicou ústavnej udržateľnosti, pretože pri aplikovaní základného práva neprichádza do úvahy jeho zužujúci výklad a ani také interpretačné postupy, následkom ktorých by mohlo byť jeho arbitrárne (svojoľné) obmedzenie, či dokonca popretie. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je vystavané na sérii formálno-logických pochybení odôvodňujúcich až prekvapivo nespravodlivý verdikt.

5.4. Úlohou krajského súdu bude opätovne konať a rozhodnúť o trovách konania, rešpektujúc právny názor ústavného súdu vyslovený v tomto rozhodnutí. Jeho povinnosťou bude v prejednávanej veci zohľadniť najmä ochrannú funkciu civilného procesného práva (bod 34 tohto nálezu) v spojení s tým, že sťažovateľ bol dôvodne nútený hájiť svoje práva civilnou žalobou.

6. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec opätovne prejednal. Dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

9. Žalovaný v odvolaní namietal vadu konania spočívajúcu v nepostačujúcom odôvodnení napadnutého uznesenia, ktoré v dôsledku toho trpí vadou nepreskúmateľnosti. Odvolací súd preto skúmal, či súd prvej inštancie konanie zaťažil namietanou vadou. Vada konania vymedzená v ustanovení § 365 ods. 1 písm. d) CSP je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručuje v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článok 46 a nasl. Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

(Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.). Požiadavky na riadne zdôvodnenie uznesenia, stanovuje ustanovenie § 220 ods. 2 CSP, keďže na uznesenie sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku, ak nie je ustanovené inak (§ 234 ods. 2 CSP). Odvolací súd po preskúmaní uznesenia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že rozhodnutie obsahuje skutkové zistenia, súdom prvej inštancie aplikované právne normy a právne závery, pre ktoré nemožno konštatovať nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku a tým vadu konania majúcu za následok odňatie práva na spravodlivý proces. Keďže odvolací súd nezistil namietanú vadu konania, pre ktorú by bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť, pristúpil k prejednaniu veci.

10. Odvolací súd poukazuje, že v skutkovo a právne totožných veciach tunajšieho súdu boli vydané viaceré Nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky (I. ÚS 168/2018-22 zo dňa 10.10.2018, II. ÚS 569/2017-46 zo dňa 20.03.2018, III. ÚS 298/2018-33 zo dňa 28.11.2018, II. ÚS 261/2018-43 zo dňa 10.01.2019, II. ÚS 338/2018-30 zo dňa 16.02.2018, I. ÚS 222/2019-46 zo dňa 20.08.2019, I. ÚS 225/2019-41 zo dňa 20.08.2019 a IV. ÚS 614/2018-36 zo dňa 20.08.2019). Dodáva, že reagujúc na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky uvedené vyššie, bolo na zasadnutí občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre dňa 6. februára 2020 vo veci návrhu na zjednotenie rozhodovania o náhrade trov konania prijaté stanovisko v znení: „Vo veciach, v ktorých dôjde k späťvzatiu žaloby z objektívnych dôvodov, ktoré procesne nezavinila žiadna zo strán sporu, je opodstatnené vysloviť záver, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva“.

11. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

12.1. Odvolací súd posudzujúc uznesenie v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania z hľadiska súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu a citovaného zákonného ustanovenia, viazaný právnym názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovenom v Náleze zo dňa 15. apríla 2020 č.k. II. ÚS 557/2018-40, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v danej veci dostatočne zistil skutkový stav veci, ale zo zisteného skutkového stavu vyvodil nesprávny právny záver. Súd prvej inštancie považoval v danej veci za rozhodujúce, že žalobca v čase podania žaloby nemal inú možnosť ako domáhať sa určenia svojho vlastníckeho práva na súde, keďže rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru, bolo právoplatné. Zistil, že k späťvzatiu žaloby došlo vplyvom protestu prokurátora v katastrálnom konaní a správnych orgánov, na ktoré žalobca nemal žiadny vplyv. Pokiaľ však na základe uvedených zistení priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 % dôvodiac, že žalovaný zavinil existenciu konania a úkonov v ňom vykonaných a preto má žalobca právo na náhradu trov konania, bolo jeho rozhodnutie nesprávne, založené na nesprávnom právnom posúdení veci.

12.2. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu zodpovednosť na zastavení konania v danej veci nebolo možné pričítať ani jednej strane sporu. Žalobca sa domáhal určenia vlastníctva z dôvodov, k preskúmaniu ktorých sa súd prvej inštancie nedostal, keďže vec bola vyriešená v správnom konaní a na tomto výsledku nesú resp. nenesú zodpovednosť obe sporné strany. V čase keď prišlo k späťvzatiu návrhu nebolo možné vysloviť názor, že by návrh bol podaný predčasne, alebo nedôvodne, ale nemožno ani konštatovať, že bol dôvodný. Preto bolo potrebné prijať záver, že žiadna zo strán nezavinila zastavenie konania.

12.3. Odvolací súd v danej veci nezistil okolnosti, ktoré by odôvodňovali odklon od stanoviska uvedeného v bode 10. Ak totiž zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalobca vzal žalobu späť (čo v dôsledku súdnej praxe znamená, že zavinil zastavenie konania), avšak pre objektívne príčiny (protest prokurátora), nebolo mu možné pripísať zavinenie na zastavení konania, nakoľko žaloba bola podaná dôvodne. Na druhej strane zavinenie na zastavení konania z uvedených dôvodov nemožno pripísať ani žalovanému. Preto bolo potrebné o nároku na náhradu trov konania rozhodnúť výrokom tak, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Takýto výrok zodpovedá prijatému stanovisku občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre a zaručuje účinnú a spravodlivú ochranu ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty vyjadrený v čl. 2 CSP.

13.1. Odvolací súd sa podľa § 387 ods. 3 CSP zaoberal podstatnými tvrdeniami žalovaného uvedenými v odvolaní. S námietkou spočívajúcou v nepostačujúcom odôvodnení napadnutého uznesenia, ktoré v dôsledku toho trpí vadou nepreskúmateľnosti sa odvolací súd vypořiadal v bode 9. Pokiaľ žalovaný poukazoval na uznesenia Krajského súdu v ústí nad Labem, ako na ustálenú súdnu prax, odvolací súd uvedené rozhodnutia súdu Českej republiky nepovažoval za ustálenú súdnu prax. A rozhodnutie

Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 M Cdo 12/2008 na danú vec rovnako nedopadá, keďže v danej veci sa neriešila aplikácia ustanovenia § 150 OSP, teraz § 257 CSP.

13.2. Keďže odvolací súd konštatoval, že zastavenie konania nezavinila ani jedna strana sporu, boli tvrdenia žalovaného, podľa ktorých bez prejednávania merita veci a bez vykonania dokazovania nebolo možné dôjsť k záveru o zavinení žalovaného, nepodstatné. Z rovnakého dôvodu sa nestotožnil s jeho tvrdením, podľa ktorého z dôkazov vyplývalo, že zastavenie konania späťvzatím žaloby procesne zavinil žalobca.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania podľa § 388 CSP zmenil tak, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

15. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 a 2 CSP a podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo, z dôvodu, že obe strany mali v odvolacom konaní úspech pomerný. Žalovanému, ktorý podal odvolanie a žiadal priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % vyhovené nebolo, ani žalobca však nebol v odvolacom konaní úspešný, keďže výrok súdu prvej inštancie bol zmenený tak, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).